

jaargang 2 - Nummer 1

GROENLINKS AMERSFOORT MAGAZINE

Ronald Vis * Vincent Roke * Henk Bouwmeester * Mijn congres

**MEEDOEN MET PASSIE :
OVER IDEALISME, VERANTWOORDELIJKHEID**

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	P. 3
2. Mijn congres, Jorien van Maanen	P. 3
3. Waar zijn ze gebleven, een gesprek met Ronald Vis	P. 4
4. Mijn congres, Sylvia Kesler	P. 7
5. Mijn congres, Sieta Koet	P. 7
6. Vincent Roke, "GroenLinks lijkt alleen van het groene"	P. 8
7. Respons enquête GroenLinks Amersfoort Magazine	P. 10
8. Nooit meer Fukushima, Peter Löhnberg	P. 11
9. Mijn congres, Mari Beks	P. 11
10. Zappen in de Politiek, Henk Bouwmeester	P. 12
11. 100 woorden, Godfried Reuser	P. 13
12. Mijn congres, Jantien Eerdmans	P. 13
13. Margriets ochtendhumeur	P. 14
14. De balans opmaken, Sebastiaan van 't Erve	P. 14
15. Algemene ledenvergadering	P. 15
16. Het politieke leven gaat door, Annemiek de Crom	P. 15
Achterkant en colofon	P. 16

Deze uitgave is gedrukt op 100% gerecycled Cocoon-papier en waterloos gedrukt zonder gebruik van isoprophylalcohol. Drukinkten zijn op plantaardige olie gebaseerd en CO2-vrij geproduceerd.

Kijk voor meer informatie bij drukkerij Kempers op <http://www.kempers.nl/schonermilieu.pdf>

MEEDOEN MET PASSIE

Meedoen? Aan de redactie zal het niet liggen.

In 2012 zullen er opnieuw twee exemplaren verschijnen. We sluiten het jaar weer af met een enquête én een ledenprofiel. Het magazine is ook via de website beschikbaar. Dit blad wordt duurzaam waterloos gedrukt zonder gebruik van IPA op gerecycled papier.

Slow en reflectief

Dit magazine is geen actueel medium over de handel en wandel van fractie en bestuur, daarvoor hebben we de digitale nieuwsbrief. Wij kijken terug en geven een beeld van mensen in de afdeling. Meer pretenties hebben we niet...Hoewel...Bij het leggen van de laatste hand aan dit nummer viel het Kabinet Rutte. Meedoen met passie is dus actueler dan ooit. Op 30 juni is er weer een congres als opmaat naar de volgende verkiezingen. In het volgende nummer kunt u reacties lezen op de resultaten daarvan in de rubriek 'Mijn verkiezingen'.

In dit nummer

Ronald Vis blikt terug op een lange loopbaan binnen de Amersfoortse politiek. Als principiële partij ongebonden activist heeft hij zich 'at long last' toch verbonden aan een partij die hij kritisch blijft volgen. Vincent Roke blijkt als jong talent in het voetspoor van Ronald te treden.

Hij stapte uit de SP maar vindt dat de sociale kant van GroenLinks onderbelicht blijft ...

Vijf Amersfoortse congresgangers schreven op ons verzoek een impressie van het 30^e GroenLinks congres. Peter Löhnberg doet verslag van zijn bezoek aan de Fukushima herdenking in Middelburg.

Godfried Reuser doet als nieuw buitengewoon fractie lid mee met 100 woorden...

De column van Henk Bouwmeester gaat in op 'ouderwetse' trouw aan partijbeginselen en 'de inwisselbaarheid van standpunten alsof het consumptiegoed is'.

Het volgende nummer zal in het teken staan van de tussentijdse balans van behaalde resultaten van de raadsfractie en een terugblik op de verkiezingen van september.

Wilt u een bijdrage leveren aan het volgende nummer of wilt u anderszins reageren, meldt u dan op onderstaand mailadres: magazine@groenlinksamersfoort.nl.

Namens de redactie een mooie zomer gewenst,

Ans van Dijk

MIJN CONGRES

Je kunt het je nu nauwelijks meer voorstellen. Maar het was echt waar. Op de laatste mooie ijsdag van het jaar met strakblauwe lucht en een stralende zon organiseerde GroenLinks haar congres. Wat jammer toch dat zulke dingen van te voren niet te plannen zijn en wat kon ik het goed begrijpen dat leden er voor kozen om juist deze dag de schaatsen onder te binden...Ook ik kwam in de verleiding, maar plichtsgetrouw als ik ben, meldde ik mij 's ochtends aan de informatiebalie. En wat was dat goed geregeld. Binnen een mum van tijd had ik mijn papieren, mijn jas opgehangen en partijgenoten uit Amersfoort gevonden.

Van te voren had ik alle moties goed doorgenomen, zodat ik redelijk beslagen ten ijs kwam. Het hebben van stemrecht geeft het congres een meerwaarde en als ik zo'n stemkastje in handen heb, komt het kind in mij ook naar boven toe. Leuk dat drukken op die knopjes...

Hoe moeilijk en gecompliceerd liggen echter sommige moties. Een kwestie van zeer goed lezen en afwegingen

maken. Met het eerste gedeelte van de motie ben ik het eens, met het tweede gedeelte niet. Welke keuze maak ik? Stem ik dan voor of tegen? Bij andere moties kwam de twijfel naar boven toe, zeker ook omdat 'voor- en tegenstanders' spreekrecht hadden. Dat maakt het tegelijkertijd een stuk levendiger. Prachtig om te zien en te horen hoe iemand een vlammend betoog houdt. Sommigen beginnen sterk en eindigen zwak, bij anderen is het net andersom. De een komt tijd tekort en de ander zegt in één volzin waar het om gaat. Wel ben ik blij dat het partijbestuur een stemadvies geeft. Dat geeft mij houvast hoewel ik uiteindelijk mijn eigen keuze maak. Volg ik mijn verstand of mijn gevoel? Ik heb het alle twee gedaan en beiden voelt goed.

Deelnemen aan het congres is boeiend en leerzaam. Het maakt dat ik mij nog meer verbonden voel met de 'club'. Moe en voldaan vertrok ik dan ook uit Utrecht.

Jorien van Maanen
Bestuurslid Afdeling Amersfoort

WAAR ZIJN ZE GEBLEVEN,

IN GESPREK MET DE NESTOR VAN DE AMERSFOORTSE GROENLINKSE POLITIEKE BEWEGING: RONALD VIS

WAAR ZIJN ZE GEBLEVEN ?

Met de zonnestralen van het vroege voorjaar door het raam, voeren wij een gesprek met de man die jarenlang hét gezicht was van GroenLinks Amersfoort: Ronald Vis. Hij geniet respect van vriend en vijand. Een vriendelijke, warme persoonlijkheid, maar bovenal iemand met ideeën, die voorbij de dagelijkse politieke kwesties reiken.

Hoe heeft je loopbaan en politieke betrokkenheid zich ontwikkeld?

“Tijdens mijn deeltijdstudie aan De Horst ging ik buurt-opbouwwerk doen in Amsterdam Noord, in een buurt met voornamelijk ongeschoolde arbeiders. Het was een grote cultuuromslag van het orthodoxe rechtse milieu, naar de directe omgangscultuur onder de havenarbeiders van linkse signatuur. Noem het een soort migratie in eigen land. Vanuit mijn gereformeerde opvoeding heb ik geleerd dat niets is, zoals het leek te zijn. Mijn vader bad voor vrede en naastenliefde, maar verbrak de banden met mij omdat ik me op een school had aangemeld, waar volgens hem communisten en socialisten de dienst uitmaakten. Ik heb lang geprobeerd het contact met mijn vader te herstellen, maar die toegang is me altijd geweigerd.... Een pijnlijk proces waardoor ik wars ben van allerlei dogma's, óók binnen de linkse partij-organisaties.

IK MOEST NIKS VAN PARTIJPOLITIEK HEBBEN

In 1971 verhuisde ik naar Amersfoort. Met enkele kompanen heb ik het JAC (Jongeren Advies Centrum) opgericht. Daar werkte ik als structureel hulpverlener en actievoerder tot 1989. Het gebrek aan jongerenhuisvesting was een groot probleem. Tijdens mijn werk bij het JAC belandde ik al snel in buitenparlementaire acties. Tegelijkertijd onderhield ik officiële contacten met de gemeentelijke bestuurders. In die tijd vond ik het gemeentebestuur een stelletje lapzwansen, die belangrijk zaten te doen, maar niks voor de gewone mensen deden en helemaal niets voor jongeren.”

Toch kwam Ronald in 1988 als ‘partij ongebondene’ op een verkiesbare plaats van Progressief Amersfoort (PSP, PPR, CPN en vertegenwoordigers van politieke

actiegroepen). Daar begint zijn politieke loopbaan die negentien jaar zal duren. Samen met Will van der Vlies vormde hij de fractie.

“Van 1988 – 2003 had ik zitting in de gemeenteraad, waarvan ongeveer tien jaar als fractievoorzitter en vier keer als lijsttrekker. Daarnaast begon ik aan een studie Politicologie en Bestuurskunde aan de Universiteit van Amsterdam. Ik was steeds nieuwsgieriger geworden naar politieke processen. Studie en ervaring gingen mooi samen. Ik heb me in mijn politieke werk altijd bezighouden met de lange termijnvisie.”

IK KAN NIET TEGEN HET TYPE ‘AMBTENAAR DORKNOPER’*

“In 1992 werden we geconfronteerd met een inkrimping van het ambtenarenbestand van 1600 naar 800 mensen. Door het voortdurende uitbreiden van taken van de

CV Ronald Vis (Dordrecht, 1941)

Opgegroeid in Zeeuws Vlaanderen

Gehuwd geweest

Twee dochters en een zoon

Vijf kleinkinderen

Politicoloog en bestuurskundige

Trainer/coach/adviseur in bestuurlijke-, politieke- en maatschappelijke organisaties

gemeente, was het aantal ambtenaren meegegroeid. Vanuit mijn studie had ik gezien hoe je met resultaat-verantwoord management, met minder ambtenaren toe zou kunnen. Daarvoor was een pro-actiever type ambtenaar nodig. Vanuit de overheid de marktpartij kunnen aansturen in de geformuleerde opdracht. Anders dan het oude type 'Ambtenaar Dorknoper*'. Overigens: Die opvatting over verantwoordelijke ambtenaren, die specifieke kennis inhuren, zodat je die kennis niet allemaal in het ambtenarenapparaat hoeft te zitten, kun je ook toepassen op mensen in het College."

Ben je wel een GroenLinkser, in de zin van mensen verbinden op thema's als milieu/duurzaamheid, sociale zekerheid en internationale solidariteit?

"Dat ben ik wel degelijk en met volle overtuiging!" roept hij verontwaardigd.

Waar uit zich dat dan in?

"Mijn deskundigheid richtte zich in de eerste plaats op bestuurlijke vernieuwing en huisvesting. Maar in al mijn jaren als fractievoorzitter heb ik natuurlijk ook andere onderwerpen behandeld zoals: water, ruimtelijke ordening, gemeentelijke rekenkamer.

Ik vind Vathorst een voorbeeld van een geslaagde Vinexwijk. Het is een goed voorbeeld voor GroenLinks hoe je op gebied van stedenbouw een samenwerking van publiek en privaat kunt regelen, met aandacht voor het milieu.

Van de aanpak van Kattenbroek heb ik geleerd hoe je invloed kunt uitoefenen op stadsuitbreiding zonder dat het saai en onleefbaar wordt."

Wat deed je na je studie?

"Na afronding van mijn studie in 1994 heb ik o.a. met Herma Boom (CDA) en Mirjam Barendregt (D66) de begeleidingsgroep bestuurlijke vernieuwing van de Gemeenteraad gevormd. Samen met ambtelijke ondersteuning hebben we o.l.v. Prof. Dr. Pieter Tops twee conferenties over dualisme en politiek vernieuwing in het lokaal bestuur georganiseerd voor raadsleden, College en topambtenaren. De voorstellen uit de derde afrondende conferentie werden in de Gemeenteraad unaniem

aangenomen. Dat was een fantastische periode waar ik met veel genoegen op terug kijk.

Een paar jaar later ben ik als senior projectleider lokale democratie, gaan werken bij het Instituut voor Publiek en Politiek (IPP)** in Amsterdam. Mijn specialisme lag op terrein van dualisme en politieke vernieuwing in de lokale politiek en daar ben ik trainingen in gaan geven door het hele land. Eindelijk ging een Gemeenteraad doen wat ze moest doen: het stadsbeleid vertalen door het aansturen van het College en het College voert het afgesproken beleid uit. Raadsleden hoefden vanaf dat moment niet meer braaf achter hun wethouder aan te lopen.

Van 2003 tot 2007 zat ik in de Provinciale Staten van Utrecht. Maar het werk in de Provinciale Staten beviel me niet goed. Ik was te ongeduldig geworden, doordat we in de gemeente veel verder waren gekomen met de bestuurlijke vernieuwing. In de provincie zaten weer veel 'Dorknopers.'

Vind jij GroenLinks dogmatisch en ben je het zelf?

"Ik ben dat niet, ik houd van mijn vrijheid. Ik vind GroenLinks wel minder dogmatisch geworden. Vooral in de periode Femke Halsema ben ik me meer thuis gaan voelen in GroenLinks. Ik ben lid geworden toen ik in de Provinciale Staten kwam, voordien was ik nog steeds 'ongebonden'. Nog altijd ben ik van mening dat de beste ideeën uit maatschappelijke bewegingen komen en niet uit politieke partijen.

Afgezien van de verwerpelijke ideeën van de PVV, vind ik de gedoogconstructie van de huidige minderheidsregering als politicoloog erg interessant om te volgen."

Hoe moet je fatsoenlijke politiek bedrijven?

"Tja, het is moeilijk om de gunst van de kiezer te verkrijgen, behalve als je simplistische standpunten en oplossingen aandraagt, zoals de PVV en de SP. GroenLinks scoort nu eenmaal niet makkelijk omdat ze genuanceerd is in haar standpunten."

Hoe zie je toekomst van GroenLinks?

"Het Groene klopt nog wel. Duurzaamheid is geen loze kreet, maar biedt toekomst en verandering, wat leidt tot

IN HET KORT

Ronald komt uit een streng gereformeerd milieu. Vader was elektrotechnisch ingenieur, en voor Ronald was een zelfde loopbaan bedacht. Halverwege zijn opleiding HTS elektrotechniek wist hij, dat zijn kracht ergens anders lag. Hij werkte twee jaar als artistiek belichter bij de televisie (NTS). Na de militaire dienst werkte hij als groepsleider jeugdzorg in Middelburg. Daarna ging hij naar Sociale Academie De Horst in Driebergen.

In de spannende periode van 1967 -1971 was hij deeltijd student Cultureel Werk. Docenten zoals Piet Reckman en Bert ter Schegget inspireerden hem tot sociale actie.

Hij zat van 1988 -2003 in de Gemeenteraad voor Progressief Amersfoort, later GroenLinks.

Van 2003 tot 2007 zat hij voor GroenLinks in de Provinciale Staten van Utrecht.

verbetering. Maar 'links' vind ik een achterhaald begrip. De links-rechts schaal is ook veranderd. Behoud van de democratie*** vind ik nu een belangrijk issue. Dat lijkt vanzelfsprekend, maar de democratie staat steeds meer onder druk door de nieuwe polarisatie. Het lijkt erop dat de PVV de democratie van binnenuit wil opheffen en dat is een groot gevaar. Denk aan de Weimarrepubliek toen Hitler op democratische wijze aan de macht kwam.."

Moet de hele maatschappij eerst instorten voor we een evenwichtige samenleving kunnen opbouwen?

"Wat zou er gebeurd zijn als twee jaar geleden de banken niet met belastinggeld overeind gehouden zouden zijn? Ik heb daar toen aan gedacht, want voor de bewustwording zou het wel goed zijn geweest. Ethisch bracht me dat wel in de war."

Wat zijn de hoogtepunten en dieptepunten in je politieke loopbaan?

"Ik ben tevreden dat ik van de fracties steeds een eenheid heb kunnen maken. Een team van heel verschillende mensen. En dat ik integer ben gebleven in mijn manier van politiek bedrijven, ik kreeg daar onlangs

nog een compliment over en daar ben ik dan blij om. En de bestuurlijke vernieuwingen, het dualisme, waaraan ik heb mogen bijdragen en mijn steun aan publiek private samenwerking. Mijn devies is: Blijven geloven in de dingen die je doet. Nooit klakkeloos iets aan nemen. En altijd nieuwsgierig blijven. Het dieptepunt? Ach, noem het een teleurstelling. Ik had graag wethouder willen zijn en dat is niet gebeurd. Dat is dan de politieke realiteit waarmee je moet dealen. Het leven gaat verder en ik was weer blij met mijn baan bij het IPP. Ik ben blij met de keuzes die ik in mijn leven heb gemaakt, het heeft mijn leven verrijkt, ik ben er alleen niet rijk van geworden."

Wat doe je tegenwoordig?

"Ik ben (vrijwillige) zaalbeheerder bij theater de Lieve Vrouw. Erg leuk werk. Het liefst had ik mijn oude vak als belichter willen oppakken. Maar dat vraagt nu om een dure opleiding en daar begin ik niet meer aan. We werken met ca. zestig enthousiaste vrijwilligers en dertien parttime beroepskrachten. Ik houd ervan om allerlei dingen te regelen.

Op de achtergrond doe ik mee aan de Culturele Broedplaats Spoorweg Emplacement.

Bij het HOVO (Hoger Onderwijs voor Ouderen) zit ik in de programmacommissie.

Om mijn kennis op te frissen, volg ik cursussen zoals kunstgeschiedenis, architectuur, theologie en filosofie. En ik ga naar evenementen zoals Oerol en ik ga nog graag kamperen.

We nemen afscheid van een energieke 70-jarige "linkse rakker"!

Ans van Dijk
Margriet de Kruif

* Ambtenaar Dorknoper is een stripfiguur van Marten Toonder: Ambtenaar Dorknoper is zeer strikt in het uitvoeren van de wet.

** Het IPP is in 2011 van naam veranderd. Het heet nu ProDemos.

*** Leestip: "Democratie", Ideaal en weerbarstige werkelijkheid, Jan de Kievid, Uitg.Prodemos ISBN 97890 64734496.

MIJN CONGRES

Aankomen bij een GroenLinkscongres is een opwindende ervaring: mensen in anarchistische kleding met spandoeken en mensen van kieslijsten die proberen te overtuigen. Dit keer waren dat de twee voorzitterskandidaten.

Ik voel me thuis op zo'n congres ook al ken ik veel mensen niet persoonlijk. Je kunt iedereen aanspreken over wat ZIJ vinden en je hebt meteen een gesprek. Ik voel me ook thuis door de betrokkenheid, de inspiratie en de vrolijkheid. Het is een goede keus om daar bij te willen horen. Je bent het nooit overal mee eens, maar ik vind dat onze leiders over het algemeen integer omgaan met de leden.

Naast de themasessies had de verantwoording over de Kunduz missie mijn aandacht.

Ik was ontdaan door de professionaliteit waarmee men het congres achter één vlag probeerde te krijgen. Ik heb de "zwarte" discussie meegemaakt in de Partijraad, dat was een goede zaak want wat gaan die agenten nu doen wat we nog acceptabel vinden. Jolande Sap had op het vorige congres toezeggingen gedaan die ze niet heeft kunnen waarmaken.

MIJN CONGRES

Na 20 minuten zoeken naar de pendelbus, vertrek ik naar het congrescentrum Vredenburg. Een dame verzucht: 'Ik betaal al zoveel, heb twee versleten knieën, je moet er wel wat voor over hebben'.

De zaal zit vol. Igor, ook lid van de klankbordgroep Kunduz is mijn congresbuddy, en heeft een plek voor me vrij gehouden. Wij zitten op de derde rij en hebben goed zicht op wat er gebeurt.

Tot mijn opluchting, wordt er vóór de huidige missie Kunduz, maar tégen de uitbreiding grenspolitie, gestemd. Tijdens de eerste schorsing feliciteer ik Jolande Sap, Mariko Peters en Henk Nijhof met de uitslag. 'Hallo Sieta, jij bent toch degene met uitzendervaring? Goed dat je er bent,' zegt Jolande. Ik knik instemmend.

Tijdens de Nieuwe Ledendag in de Tweede Kamer, op 5 november 2011, had ik verteld dat ik als beroeps-officier bij de Koninklijke Luchtmacht heb gediend en ben toen door het bestuur uitgenodigd deel te nemen aan de Klankbordgroep Kunduz.

Tijdens een tweede schorsing loop ik naar Ineke van Gent. Op Ineke's advies heb ik drie maanden geleden online vragen ingediend over de cijfermatige kosten van de Eigen Verklaring aangepast rijbewijs. Tot nu toe heb

De fractie (Mariko) ging inhoudelijk niet in op de argumenten om uit de missie te stappen. De boodschap was: "Geef het nog een kans, het is te vroeg om zo hard te oordelen". Ineke van Gent werd ingezet om ons over te halen alles nog wat tijd te gunnen. Respectloos vond ik dat de motie tegen uitbreiding totaal anders werd geïnterpreteerd dan bedoeld, dat niemand daartegen protesteerde en voorstemde omdat dat de enige kruimel was die we konden krijgen. Bah.

Het is een aardige gedachte om de $\frac{1}{3}$ leden die de missie willen beëindigen te zien als het $\frac{1}{3}$ deel in jezelf, het stemmetje dat bij iedere negatief bericht roept: "laten we ermee knippen".

Dat werd mooi verwoord door Tof Thissen, die op mij grote indruk maakt door zijn sociale bevlogenheid, kennis van zaken en zijn humor.

Sylvia Kesler
Lid Partijraad

ik geen reactie gehad. 'In deze enveloppe vind je alle informatie met vragen' zeg ik. 'Je krijgt antwoord van mij,' zegt ze. Ik ben benieuwd.

Tijdens de lunchpauze, laat ik het publiek op me inwerken. Het is een gemêleerd gezelschap. Van geitenwollensokken tot driedelig pak. Het lijkt erop dat velen elkaar al lang kennen.

Na de pauze wordt de nieuwe partijvoorzitter gekozen. Heleen Weening wordt getypeerd als een intelligente bestuurder, onafhankelijk in denken en doen, slagvaardig met een heldere visie en een prettige stijl van communiceren.

Met een voldaan gevoel stap ik op de pendelbus. Ik weet zeker dat we binnenkort weer stijgen in de peilingen.

Sieta Koet
Raadslid GroenLinks Amersfoort

VINCENT ROKE

GROENLINKS LIJKT ALLEEN VAN HET GROENE; OP SOCIAAL VLAK ZIJN WE TE WEINIG ZICHTBAAR

Waarom meldt een jongeman van 28 jaar zich aan als nieuw bestuurslid van GroenLinks Amersfoort? Waarom doet hij mee? Deze vraag prikkelde de nieuwsgierigheid van de redactie. De snelste manier om antwoord te krijgen, was het direct te vragen. We nodigden Vincent Roke uit voor een gesprek bij Margriet thuis.

Hoe lang woon je in Amersfoort?

Sinds drie jaar woon ik in Amersfoort; maar ik kom uit de buurt. Ik heb in Utrecht gestudeerd: een jaar scheikunde; daarna integrale veiligheidskunde. Tijdens die studie werkte ik op projectbasis voor de veiligheidsregio Utrecht; mijn werk lag op terrein van de overstromingsrisico's. Vervolgens heb ik in deeltijd een masterstudie bestuurskunde afgerond in Amsterdam.

Waarover ging je afstudeerscriptie?

Het was een onderzoek naar een toezichtsproject in de wijk Bos en Lommer in Amsterdam. Jongeren moesten daar samen met buurtregisseurs (politie) en particuliere beveiligers bijdragen aan de veiligheid van de buurt. Het project was deels succesvol en deels niet. Het ontbrak aan democratische legitimiteit en zorgvuldigheid. Dat vond niet iedereen leuk om te horen. Alles bij elkaar was het een leerzame ervaring.

Vertel eens over je huidige werk in Zeewolde?

In Zeewolde ben ik beleidsmedewerker Integrale Veiligheid en Crisisbeheersing. In de praktijk zie je dat veiligheidsbeleid qua openbare ordeproblematiek eigenlijk afhankelijk is van jeugdbeleid. Vaak gaat het om problematiek rondom jeugdgroepen, die soms gedrag vertonen dat als overlast wordt ervaren. Zeewolde heeft een jonge bevolking: een derde deel van de bewoners is onder 23. Veel jeugd tussen 14 en 22 jaar verkeert de hele dag op straat omdat beide ouders fulltime werken.

Hoe bestrijd je die overlast?

Overlast is een subjectief begrip, maar we nemen elke melding serieus. Er is een overgangsgebied tussen subjectieve overlast en echt strafbare overlast, zoals vernielingen en geweldpleging. Doorgaans, in negen van de tien gevallen, zijn de jongeren bereid hun gedrag aan te passen. Dan is het voldoende om ze direct aan te laten spreken. Maar ouders hebben een belangrijke rol, zij zijn primair verantwoordelijk voor de opvoeding.

Hoeveel inwoners telt Zeewolde en welke middelen zet je in voor de veiligheid?

Er wonen 21.000 mensen in Zeewolde. Om de jeugd te bereiken moeten we creatief zijn. Jeugdbeleid en jongerenwerk zijn het wapen tegen overlast. Een van de leuke initiatieven is de opzet van een kindergemeenteraad. Daarin zitten kinderen uit de groepen 7 en 8 van de basisschool om te bespreken welke activiteiten zij zelf kunnen opzetten met ondersteuning van de gemeente.

Zorgde jij als puber ook voor overlast?

Nee, ik was altijd druk met Scouting, de grootste jeugd- en vrijwilligersvereniging van Nederland. Ik ben van kinds af aan gegroeid, van welp tot leidinggevende, teamleider en bestuurslid aan toe. Afgelopen winter ben ik gestopt als leidinggevende, omdat je op enig moment het aan anderen over moet laten en er vertrouwen in moet hebben, dat het dan ook goed komt. Ik heb ontzettend veel geleerd en zal er nog lang als vrijwilliger actief blijven.

CV Vincent Roke

Geboren in 1984 te Zeist

Getogen in Soesterberg

Woont sinds 2009 in Amersfoort

Opleiding: Integrale Veiligheidskunde (Utrecht)
in deeltijd Masterstudie Bestuurskunde (VU Amsterdam)

Werkt nog in Zeewolde, maar gaat naar
de Veiligheidsregio Haaglanden

Waarom ben je lid van GroenLinks?

In ben in 2010 lid geworden van GroenLinks Amersfoort. Daarvoor, toen ik in Soest woonde, was ik lid van de SP. Vanwege het gebrek aan interne democratie heb ik een andere partij gezocht. GroenLinks was inmiddels beter gaan aansluiten bij mijn voorkeuren. Mijn drijfveer komt voort uit een rechtvaardigheidsgevoel. Waarom is er zoveel ongelijkheid in werk en beloning, en hoe kan ik daarop invloed uitoefenen? Die gedachte zette me op het spoor van de politiek. De strijdbaarheid spreekt me aan; dat is beter dan mopperend nietsdoen. Inspirerende politici vind ik mensen als Femke Halsema, Alexander Pechtold, Jan Marijnissen. Naast de 'linkse' kant ben ik ook erg geïnteresseerd in de 'duurzame' kant van GroenLinks.

In Amersfoort raakte ik betrokken door een oproep van Hiske Land, die leden zocht om mee te denken over het veiligheidsbeleid. Ook werd ik bestuurslid om een jong kiezerspubliek te vertegenwoordigen.

ER IS TEVEEL POLITIEK GEWELD IN DEN HAAG!

Waar moet GroenLinks naar toe?

GroenLinks is qua profilering nu vooral bekend van het Groene, de duurzaamheid. Op het sociale vlak is de partij te weinig zichtbaar. Maar het woord Links zegt ook niet meer genoeg. Misschien benutten we te weinig kansen om onze positie uit te leggen.

Doet Jolande Sap het goed?

Het is nog te vroeg om dat te zeggen. Door het politiek geweld in Den Haag is het lastig om daar objectief naar te kijken.

Bestaat het wel: fatsoenlijk politiek bedrijven?

Soms wel. Maar op dit moment zie ik meer 'politiek fatsoen' in de regering dan in de Tweede kamer. Daar gaat het vaak onfatsoenlijker aan toe. Was Job Cohen te fatsoenlijk? Nee, het siert hem dat hij zich niet liet verlagen, hij had gewoon meer voorop moeten staan. En al die uitspraken over bezuinigingen? Je kunt natuurlijk wel bezuinigen, maar wel met heldere en sterke argumenten, gebaseerd op wetenschap. Zo rücksichtslos als nu gebeurt...daar maak je dingen mee stuk.

Waar is voor GroenLinks winst te halen?

Dat zijn volgens mij de (grote) thema's: vergrijzing, krimpgebieden versus groeiende Randstad, duurder wordende zorg, uitputting van de aarde.

Als ik aan vergrijzing denk en hogere zorgkosten, kun je natuurlijk denken aan meer eigen financiering. Die rol-lator is nog wel op te brengen, maar dat bedrag valt in het niet, als je het legt naast de onjuiste declaraties van de huidige bewindslieden.

Het langer doorwerken is natuurlijk wel een goed idee, maar vergt wel zorgvuldigheid. De discussie over het aanmerken van politieagent als zwaar beroep is daar een

belangrijk voorbeeld in. Ik kan me er wel druk over ma-ken wanneer geen onderscheid gemaakt wordt bij allerlei maatregelen; volgens mij zou het goed zijn wanneer boe-tes (in het verkeer) naar inkomen geheven worden. Al die 'leasebakken' pak je niet met een bekeuring. Ik zou willen dat er creatiever gedacht wordt bij bezuinigen. Of dat ook hier, net als recentelijk in de VS, miljonairs zelf zeggen dat ze een hogere belasting willen betalen. Het begint bij positieve rolmodellen. Goed voorbeeld doet volgen.

Hoe GroenLinks ben jij in je persoonlijke keuzes?

Ik let goed op welke dierlijke producten ik koop. Ik geef de voorkeur aan streek- en seizoensproducten en let op duurzaamheid. Ik ga graag naar de Kringloopwinkel; wanneer ik iets niet nieuw hoeft te kopen, doe ik dat niet.

En internationale solidariteit?

Daar ben ik wat minder mee bezig. Sinds ik in Thailand op vakantie ben geweest, ben ik besmet met het reis-virus. Bovendien duik ik graag en dan zijn verre reizen vaak extra leuk. Maar ook onderwater kun je veel aan-dacht geven aan natuurbescherming.

Op gebied van ontwikkelingssamenwerking vind ik voor-al dat er goed moet worden toegezien op de efficiëntie van de bestedingen. Maar aan de andere kant: de huidige tendens van: 'Eigen volk eerst!' vind ik schrijnend.

Waarom besloot je bestuurslid van GroenLinks Amersfoort te worden?

Het is belangrijk om ook een jong kiezerspubliek te ver-teenwoordigen. Neem een onderwerp als jongerenhuis-vesting.

Wat wens je voor de afdeling?

Dat het ook voor de mensen, buiten het actieve deel van de leden, duidelijk wordt welke activiteiten en visie de afdeling heeft. Het zou mooi zijn mensen op een leuke manier te betrekken bij onderdelen van de (stads)poli-tiek, waarin zij geïnteresseerd zijn. Aansluiten bij wat de leden beweegt. Daarvan weten we onvoldoende. De gewone leden weten wellicht te weinig wat de fractie-leden allemaal doen.

We bespreken of veel Amersfoortse leden misschien behoren tot de grote groep forenzen. Dan ben je niet altijd betrokken bij het wel en wee van de stad. Het pleit ervoor om ons ledenprofiel beter te onderzoeken. Het lijkt erop dat de afdeling Amersfoort nogal verschilt van Utrecht. Als studentenstad heb je een groter potentieel aan actieve leden.

"We kunnen beginnen om meer met thema's aan de slag te gaan. Voorbeeld zijn gezondheidszorg, onderwijs, veiligheid, milieu."

Wat vind je van de Raad en het College in Amersfoort?

Daar kan ik pas iets zinnigs over zeggen als ik er met mijn neus bovenop zit. Vanuit mijn werk krijg ik dat in

Zeewolde goed mee, maar als bestuurslid in Amersfoort sta ik er toch al verder van af. Over het algemeen, los van de Amersfoortse politiek, vind ik dat raadsleden hun achterban niet zo goed vertegenwoordigen. Af en toe zouden volksvertegenwoordigers bij zichzelf te rade moeten gaan of het publiek belang, het partijbelang en democratische legitimiteit nog in evenwicht zijn. In de Tweede Kamer vind ik dat beter. Dat komt ook omdat het daar om grotere thema's gaat en omdat ze er daar meer tijd in kunnen steken.

Op lokaal vlak hebben volksvertegenwoordigers vaak een veel te brede portefeuille. Het tempo is hoog en de samenleving complex. Ik zou graag zien dat er wat meer tijd wordt genomen voor grote politieke onderwerpen, en dat besluiten er niet doorheen gejaagd hoeven te worden.

Welke ambities heb je?

Voorlopig liggen die vooral op persoonlijk vlak, meer dan in de politiek. Je moet eerst een poos meedraaien, voordat je ergens zinnige dingen over kan roepen. Mijn ambitie is vooral om nog lang, gelukkig en gezond te leven. Graag zou ik met een duikscooter op groene stroom willen duiken.

Op gebied van veiligheid, wat vind je daar leuk aan?

Het aardigste bij een rampenroefening is ervoor te zorgen dat een bestuurder enkel beslissingen neemt waarvoor hij verantwoordelijk is. Ze hebben de neiging zich overal mee te bemoeien. Dan komt het 'vertrouwen' aan de orde. Vertrouwen hebben in de mensen 'die het moeten doen'. Bij veel rampen loopt het bestuurlijk goed, maar er is in Nederland een ontzettende AFREKENCULTUUR ontstaan. Achteraf is het altijd makkelijk praten, maar beslissingen moeten worden genomen onder tijdsdruk en met gebrekkige informatie. Er wordt niet meer gekeken naar wat goed gaat, maar bovenmatig naar wat fout ging. Ik heb geleerd uit de veiligheidsoefeningen dat ik heel pragmatisch ben. Ik hamer erop dat het belangrijk is je eigen rol goed te definiëren en initiatief te tonen. Maar hoe je echt reageert bij een ramp kun je niet oefenen, dat zal in iedere nieuwe situatie weer moeten blijken.

Met deze laatste bespiegelingen stapt Vincent alweer op. Hij gaat nog naar zijn vriendin in Leiden – niet met de trein; maar wel met een heel zuinige auto.

*Ans van Dijk
Margriet de Kruif*

RESPONS ENQUÊTE GROENLINKS AMERSFOORT MAGAZINE

De enquête is door 15% van de leden ingevuld. Daarvan wil 60% een papieren ledenblad blijven ontvangen. De meerderheid geeft de voorkeur aan de laatste vormgeving in zwart-wit.

Voorgesteld wordt om ook in 2012 twee exemplaren te laten verschijnen in zwart-wit en het jaar af te sluiten met weer een enquête én een ledenprofiel van de afdeling.

Wilt u geen papieren blad ontvangen geef dat dan aan ons door via onderstaand emailadres.

Een aantal mensen heeft aangegeven aan het blad mee te willen werken. De enquête was echter anoniem zodat we geen naam en mailadres kunnen lokaliseren. Daarom het verzoek om je bekend te maken bij: magazine@groenlinksamersfoort.nl

NOOIT MEER FUKUSHIMA

Op 11 maart 2011 werd Japan getroffen door een driedubbele ramp. De Japanse milieubeweging riep de wereld op om de eerste herdenking aan te grijpen om te protesteren tegen het gebruik van kernenergie en om alle slachtoffers van kernenergie te herdenken. Wegens de dreiging van een tweede kerncentrale in Borssele hielden het Zeeuws comité 'Borssele II, Nee' (B2Nee) en het Landelijk Platform Tegen Kernenergie (LPTK) op zaterdagmiddag 10 maart een landelijke herdenking op de Markt in Middelburg.

Uit Amersfoort vertrokken alleen een ander LPTK-lid en ik naar Middelburg. Ter plekke troffen we enkele tientallen aanwezigen, vooral leden van B2Nee en het LPTK en de provinciale pers. Daarnaast bleven veel voorbijgangers even staan luisteren.

Daar gaf het programma dan ook alle aanleiding toe. Zo vertelde Peer de Rijk, de trekker van het LPTK, over zijn recente bezoek aan Fukushima en de angst van mensen die daar leven onder hoge stralingsbelasting en niet weg kunnen. Belgische en Duitse actievoerders riepen op voor hun herdenkingen op 11 maart. GroenLinks-lid Jan Schaake uit Enschede wees op het vele, langdurig

radioactieve afval tijdens de hele cyclus. Daarbij riep hij op voor een herdenking van Tsjernobyl op 26 april in Almelo bij Urenco, dat het uranium verrijkte voor Fukushima. Ook de directeur van de Zeeuwse Milieufederatie en iemand van B2Nee voerden het woord.

Voor het gevolg van een dergelijk ramp in Nederland werd benadrukt. De in Zeeland populaire presentator Bert van Leerdam interviewde de sprekers, waarbij hij vooral vroeg naar hun motivatie om zich in te zetten tegen kernenergie. Het programma werd afgewisseld met indrukwekkende gedichten over wat deze ramp betekende voor de Japanners. Die gedichten werden begeleid op de harp door de Zeeuwse Femke Nijse. Verder zong Tjil Damen toepasselijke eigen liederen.

Goed om hier geweest te zijn en jammer dat er niet meer mensen waren.

Peter Löhnberg

MIJN CONGRES

Al 20 jaar lid van GroenLinks maar dit was mijn eerste congres met stemrecht. Even overwogen te gaan schaatsen, maar ik vond dat ik dat niet kon maken.

Al snel stond het meest spannende programmapunt op de agenda, de discussie over Kunduz. Ik ben geen voorstander en had liever gehad dat GroenLinks zich hier niet mee had ingelaten. De discussie viel tegen.

De voorstanders hadden niet veel meer te melden dan omdat we nu eenmaal ja hebben gezegd, we niet voor onze verantwoordelijkheid kunnen weglopen. De tegenstanders herhaalden de oude bezwaren en gaven aan dat er sprake is van een nieuwe situatie. Een echt debat werd het niet en het leverde net zoals een jaar geleden alleen maar verliezers op. GroenLinks wordt ondertussen met 'niet vooruit, en niet achteruit' alleen maar ongeloofwaardiger. Thomas van den Dunk wist het in de Volkskrant aardig te verwoorden. Puur civiel bezig zijn in oorlogstijd kan niet en aan de vooravond van de Amerikaanse aftocht zal je straks zien dat de door de NAVO getrainde soldaten en politiemannen met wapen en al naar de Taliban overlopen.

Daarna volgde een interessante discussie over sociale zekerheid met Jesse Klaver (aanstormend talent) en Tof Thissen. Ook de discussie over de schulden crisis met

o.a. Bas Eijckhout was erg boeiend. Ik vind dat Bas erg heldere ideeën heeft en het goed weet te verwoorden. Vervolgens de verkiezing van de nieuwe voorzitter Heleen Weening, een erg open en inspirerend persoon. Daar mogen we het een en ander van verwachten. Jolande Sap moest voor de climax zorgen. Dat lukte helaas niet echt. Zij trok het boetekleed aan en beloofde beterschap. Haar speech was geen goed begin. Een beetje clichématig en zij wist het publiek niet te raken. Baart mij wel zorgen.

Het was leuk om het allemaal een keer meegemaakt te hebben. Het formele deel met moties, amendementen, etc. spreekt mij het minste aan. Je zit als publiek in een erg passieve rol. Ik vraag me af of dat niet anders kan. Het leukste waren de gesprekken tussen programma onderdelen door en tijdens de borrel. Het viel me op dat er veel jonge mensen waren, vaak enthousiast en vol ideeën. Dat gaf me een positief gevoel.

Mari Beks

*Commissielid Milieu, mobiliteit en economie
Provinciale Staten Utrecht*

ZAPPEN IN DE POLITIEK

HENK BOUWMEESTER

Ik wil u, geachte lezer, nog een keer meenemen naar een afdelingsvergadering van de PSP in de havenstad R. Ik heb u daar in het eerste nummer van dit blad (juni 2011) ook iets over gezegd, maar er is nog veel meer over te vertellen. De eerste keer dat ik zo'n vergadering bijwoonde, was eind januari 1976. Ik werd geïntroduceerd door een studievriend en mocht als toehoorder mee. Het was een oud winkelpand in een vervallen aanloopstraat naar het centrum. De ingang werd streng bewaakt door een kleine man, die voortdurend schichtig om zich heen keek en iedere zin afsloot met een lachje en een langgerekt 'Jaaa, jaaa'. Het vroor stevig, maar desondanks bleef hij op zijn post. In het oude pand gingen we drie smalle trappen op, om uit te komen in een bovenzaaltje, waar onder de hanenbalken uiteindelijk zo'n twintig, meest jonge mannen plaatsnamen rond een paar bijeen geschoven tafels. Het had allemaal iets van een geheime broederschap. Een verboden samenzwering. De meesten droegen verschillende buttons waarmee zij hun standpunten etaleerden. Sommigen droegen Palestina-sjaals en gaven daarmee uitdrukking aan hun gevoelens van solidariteit met onderdrukte volkeren, waar ook ter wereld. Door de kieren van het dakbeschot blies een koude tocht. Iedereen hield zijn jas aan.

Dit zijn politici, dacht ik vol ontzag. Jonge politici, maar toch. Ik had er nog nooit zoveel bij elkaar gezien. Hier worden politieke keuzes gemaakt met verstrekkende gevolgen voor de maatschappij, realiseerde ik me. Een opwinding maakte zich van mij meester. Een man met een zwarte puntbaard en een donkerbruin petje viel extra op. Hij was gehaast binnengekomen en nam direct een centrale plek aan tafel in. Hij droeg een bril waarvan één glas met een plakbandje was gerepareerd. Later begreep ik dat hij raadslid was. Vrijwel direct nadat hij zat, begon de vergadering.

Op de agenda stond het te bepalen afdelingsstandpunt inzake de kaping van een trein in Drenthe door een groep Molukkers, zei een man die de vergadering blijkbaar moest voorzitten. Men had sympathie voor de kapers en hun strijd voor een onafhankelijke staat, al keurden sommigen de kaping als middel af. Dat er doden zijn gevallen, leidde tot een buitengewoon verhitte discussie. De mannen spraken met stemverheffing en schreeuwden door elkaar. Sommigen gingen staan en gebaarden wild. Verschillende aanwezigen stampten in bijval zo hard mogelijk op de houten vloer of roffelden op tafel. De kapers zijn vrijheidsstrijders, riep er één. De Moluk-

kers zijn verraden, gilde een ander. Weer werd er op de vloer gestampt. De voorzitter timmerde voortdurend met een asbak op tafel in een poging de orde te bewaren. De meeste mensen rookten er stevig op los en gaven daarmee hun standpunten extra zeggingskracht. Het werd snel warmer op de kleine zolder.

Ik had veel over de kaping gehoord, maar vond het ingewikkeld om er een standpunt over in te nemen. Ik dacht vooral aan de krantenfoto's met het lichaam van een vermoorde machinist dat zomaar op de rails was gegooid en dat daar dagenlang was blijven liggen.

Toen de man met de puntbaard na een tijdje het woord nam, vielen de anderen met enig ontzag stil. Er volgde een voor mij onbegrijpelijk verhaal over het partijprogramma van de PSP op grond waarvan het logisch was dat bepaalde standpunten moesten worden verworpen. De vermaande partijleden staarden strak naar het tafelblad. Uiteindelijk kwam hij tot een standpunt dat blijkbaar het beste strookte met de partijbeginselen. Tussen een paar aanwezigen ontstond opnieuw discussie en opnieuw ging de voorzitter met de asbak op tafel slaan. Even later was de vergadering opeens afgelopen en verspreidde iedereen zich weer over de stad. Om hun gewichtige politieke taak te hervatten, dacht ik.

Waar zijn die rokerige partijavondjes gebleven? Waar is dat gevoel van 'wij tegen de rest'? Ik voel me soms zo hopeloos ouderwets. Nog steeds vind ik het mooie van een politieke partij de verankering. Je hebt een groep gelijkgestemden: mensen die een visie en ideaal delen.

Je houdt elkaar scherp, je maakt gebruik van elkaars kennis en inzet en uiteindelijk wordt het geheel sterker dan de som der delen. Dat is soms confronterend, maar meestal verrijkend. Ik weet dat het ouderwets is; misplaatste nostalgie. Bij de laatste raadsverkiezingen zijn er in Amersfoort iets meer dan 7000 stemmen uitgebracht op GroenLinks, terwijl er hooguit dertig partijleden meedenken en meepraten over het verkiezingsprogramma en over de lijst van kandidaten die het programma mogen uitvoeren. Hoe sterk is die democratische verankering?

En dan het vertrek van Mustafa Özcan uit de GroenLinks-fractie, geachte lezer. Hij heeft natuurlijk groot gelijk dat hij, als de samenwerking stagneert, wel de fractie, maar niet de Raad verlaat. Met duizend voorkeurstemmen heeft hij zijn zetel immers op eigen kracht verdiend. Als je een ideaal hebt en kiezers hebben daartoe hun hoop op jou gesteld, dan draag je een zware verantwoordelijkheid en moet je door muren heen durven breken. Maar is het zo gegaan? Zijn die voorkeurstemmen van hem, of

toch van GroenLinks? Ik kan me trouwens niet meer zo goed herinneren of we die vraag ook hebben gesteld toen Sieta Koet van de BPA verhuisde naar GroenLinks en haar duizend voorkeurstemmen meenam.

Van wie zijn die stemmen? Zijn de kiezers klanten van individuele politici? Of stemmen mensen toch nog steeds op een partijgebonden gedachtegoed? De oude partijcultuur zoals ik die in de havenstad R. leerde kennen, bestaat allang niet meer. En dat is maar goed ook. Voor je het weet zit je opgesloten in een rokerig bovenzaaltje. Toch ben ik niet bereid om die cultuur zomaar te vervuilen voor een nieuwe, waarin politieke partijen zijn verworpen tot een inwisselbaar consumptiegoed. Sinds de Fortuyn-revolutie zijn grote groepen kiezers op drift. Ze stappen massaal over van de ene partij naar de andere, veelal ingegeven door vluchtige motieven. Als nu ook politici gaan zappen, is het einde zoek. Het doet de geloofwaardigheid van de politiek geen goed.

Henk Bouwmeester

100 WOORDEN

Als fris buitengewoon raadslid moet ik me de komende tijd ontwikkelen van politiek deskundige naar deskundige politicus. Met mijn technische opleiding, ervaring in stedelijke ontwikkelingen en leeftijdservaring (67) kom ik er nu niet mee.

Mijn zoon vroeg laatst 'Gaaf het ergens om?' 'Ja', zei, ik, maar het "dàárom" heb ik nog niet goed te pakken'. Er kan ook bijna niets meer is mijn eerste indruk.

Alles staat onder spanning van Haagse en Amersfoortse bezuinigingen.

Ik moet dezer dagen wel denken aan de 6 jaren dat ik ontwikkelingswerk deed in Afrika. In Afrika moest wat veranderen, maar feitelijk vooral in Nederland.

Godfried Reuser

MIJN CONGRES

Het congres verliep in goede sfeer en ik voelde mij thuis. Een leuke diversiteit aan mensen. Ik vond het bijzonder om die oude rotten te zien rondlopen zoals Bas de Gaay Fortman en Andrée van Es. Het was goed georganiseerd, met een prima voorzitter. De themasessies o.l.v. Wouke Scherrenburg waren interessant.

Nooit meer Eurocrisis? Een helder debat waarbij ik Europarlementariër Bas Eickhout inspirerend vond. De falende verzorgingsstaat? Een leuk gesprek waarbij Tof Thissen opviel door zijn statements en zijn collegiale omgang met PvdA 1^e Kamerlid Ester-Mirjam Sent. Jesse Klaver stal de show door zijn durf en stevige standpunten. Tijdens de Kunduz-discussie had ik respect voor het optreden van Ineke van Gent: tegen de missie en gáán voor de gemaakte afspraken. Mariko Peters hield een helder betoog en pleitte voor het geven van een kans aan een missie die pas vier maanden "op

stoom" is. Het is geen GroenLinksmissie maar we verlenen steun aan een missie van deze regering en controleren of de afspraken worden nagekomen.

Europarlementariër Judith Sargentini was fris en helder en wees op de positieve ontwikkelingen zoals de Arabische lente, ondanks alle mitsen en maren.

Over de nieuwe partijvoorzitter Heleen Weening ben ik positief. Deskundig, ervaren, communicatief en vol energie. Jong en lesbisch is voor de (voor)beeldvorming niet onbelangrijk. De slottoespraak van Jolande Sap was inhoudelijk goed en gaande weg kwam ze in haar kracht. Ze is geen groot spreker maar ik heb vertrouwen in haar leiderschap, ook na de gemaakte missers die ze ruiterlijk toegaf.

Tenslotte: de slotborrel was leuk en natuurlijk waren de broodjes verrukkelijk duurzaam.....

Jantien Eerdman

MARGRIETS OCHTENDHUMEUR

Als echte Nederlandse houd ik van lekker mopperen. Niet op het weer, maar op veranderingen, die me niet bevallen. Bijvoorbeeld: de privatisering van overheidsdiensten (is dat de verborgen SP-er in mij?).

Waarom krijgt iemand opeens een te hoog salaris bij een energiemaatschappij, die eerst van ons allemaal was? Zelfs bij de Bloedbank zit een grootverdiener. De opgesplitste spoorwegen behoeven geen uitleg.

Al mopperend kan ik die veranderingen hanteren.

Onlangs schrok ik van mijn fysieke reactie op het verdwijnen van het laatste postkantoor in Utrecht. Opeens begreep ik de droefheid die sommige katholieken overvalt, wanneer hun kerkgebouw wordt omgevormd tot restaurant of supermarkt. Mijn gevoel bij dat postkantoor! De vraag drong zich op: was de Staat mijn religie?

Margriet de Kruif

Redactielid GroenLinks Amersfoort Magazine

DE BALANS OPMAKEN

De afgelopen weken heeft GroenLinks achter de schermen hard gewerkt aan de Tussenbalans. Halverwege de periode maken we met de coalitiepartners de balans op. Kijk voor het eindresultaat op www.amersfoort.nl/tussenbalans.

Toen we in 2010 in het coalitieakkoord afspraken om 20 miljoen structureel te bezuinigen was dat een welbewuste keuze om te voorkomen dat we als gemeente te ver achter de economische ontwikkelingen zouden aan lopen. Samen met partners in de stad hebben we zoveel mogelijk gezocht naar maatschappelijke innovaties om de financiële opgaven het hoofd te bieden. Die nieuwe paden hebben we gevonden. Nieuw voor de gemeente en nieuw voor bewoners, instellingen en bedrijven. Wie de discussie over de buurtinitiatieven die wijkcentra willen overnemen heeft gevolgd, weet hoe lastig nieuwe paden soms zijn.

De Tussenbalans roept om nog meer nieuwe paden. We schatten nu in dat de bezuinigingen in Den Haag ons zullen dwingen om de komende jaren nog eens 9 miljoen extra te bezuinigen in Amersfoort. Dat wordt een zware dobber, ook al is er in Den Haag nog geen besluit over genomen. Ook nu willen we niet achter de feiten aanlopen, maar zelf, met bewoners, instellingen en bedrijven, zoeken naar nieuwe paden. Die zoektocht zal heel ingewikkeld worden, want er is de afgelopen jaren al heel veel bezuinigd.

De verkiezingen in september 2012 maken het ook niet makkelijker: Pas als er een nieuw kabinet zit, zal duidelijk worden binnen welke precieze financiële en inhoudelijke kaders de gemeente moet opereren.

Dit lijkt misschien een beetje zwartgallig. Maar dat is het niet. Ik zei het enkele jaren geleden als fractievoorzitter zo: Onzekerheid is onze nieuwe werkelijkheid geworden. En als de vrije val permanent is geworden, kunnen we

beter niet angstvallig naar iedere strohalm grijpen, maar moeten we juist de vleugels uit slaan.

Als er ooit een tijd was om je te bemoeien met de politiek, met je eigen school of die van je kinderen, met de zorginstelling waar je afhankelijk van bent of met je eigen buurt, dan is het nu. Neem stelling en laat zien waar jouw idealen en jouw passie zitten.

Sebastiaan van 't Erve

Wethouder GroenLinks Amersfoort

ALV AGENDA 20 JUNI 2012

Het bestuur van GroenLinks Amersfoort nodig alle leden van harte uit voor de ALV op woensdag 20 juni 2012. Er is geen voetbal die avond. We beginnen om 20.00 uur en vanaf 19.30 staan koffie en thee klaar. Locatie is De Groene Stee, Wiekslag 92 (Liendert).

Agenda.

1. Opening en vaststellen agenda	10. Nieuws uit de fractie, de tussenbalans
2. Mededelingen	11 Toekomst visie afdeling
3. Notulen ALV 8 december 2011	12. Rondvraag
4. Jaarrekening 2011	13. Sluiting
5. Begrotingssystematiek / eigen vermogen 2012	Borrel!
6. Kascontrole	
7. Vertrek Mustafa Özcan	
8. Afscheid bestuursleden en bestuursverkiezing	
9. Kiezen leden Partijraad	

HET POLITIEKE LEVEN GAAT DOOR

Het Catshuis overleg is net mislukt. Het domineert het nieuws met allerlei speculaties over de toekomst. Nieuwe landelijke verkiezingen zijn eerder in zicht dan verwacht. Ook al is het nog onzeker wat de toekomst brengt, het lokale politieke leven gaat gewoon door.

Een delegatie van GroenLinks Amersfoort (GLA) was op 10 maart aanwezig op de inspirerende landelijke bijeenkomst in Utrecht waar de aftrap plaatsvond voor de voorbereidingen van de gemeenteraadsverkiezingen in 2014.

Op donderdag 29 maart organiseerde GLA de eerste 'Dialoog op Donderdag' over de Wmo. De fractie roert zich in de Raad en boekt successen.

Daarnaast zijn fractie en wethouder druk met de beroemde 'tussenbalans'. Kunnen alle ambities die zijn vastgesteld tijdens de coalitie-onderhandelingen nog worden waargemaakt?

En op zondag 22 maart waren actieve GroenLinkers in de weer om een braak stukje land op de Leusderweg op

te fleuren met planten en zaadjes in het kader van de actie Guerilla Gardening. Hoe maken we de stad groener en leuker. Zo is de afdeling op vele fronten actief.

Hoe we de toekomst van de afdeling verder vorm gaan geven, bespraken we op de laatste ALV van 8 december jongstleden en geven we een vervolg op de komende ALV op woensdag 20 juni aanstaande.

Er staan interessante onderwerpen op de agenda. Kom dus vooral. De laatste ontwikkelingen rond de tussenbalans komen aan de orde en we nemen op die avond ook afscheid van een aantal bestuursleden. Voetballiefhebbers: er staan op deze avond geen wedstrijden gepland.

Tot 20 juni!

Namens het bestuur,

Annemiek de Crom

Voorzitter GroenLinks Amersfoort

GROENLINKS

AMERSFOORT MAGAZINE

*“ ..Maar ergens halverwege ,ik weet het zeker, krijg je spijt.
Want levend voor morgen raak je nu je toekomst kwijt. Dan ben je in de boot genomen
door de zilvervloot. Want sparend voor later ga je straks ook sparend dood.”*

Harrie Jekkers - “Later is allang begonnen”

COLOFON

Redactie

Ans van Dijk (hoofred.), Jorien van Maanen
(eindred.), Margriet de Kruif, Jeanette van der Meij

Vormgeving

Jeanette van der Meij

Fotografie

Jeanette van der Meij (m.u.v. portret p. 8)
www.metandereogen.nl

Drukwerk:

Drukkerij Kempers, Aalten

Uitgave:

GroenLinks Amersfoort Magazine
Stadhuisplein 1
3811 LM Amersfoort
magazine@groenlinksamersfoort.nl

Aan dit nummer hebben meegewerkt:

Ronald Vis, Sylvia Kesler, Sieta Koet,
Vincent Roke, Peter Löhnberg, Mari Beks,
Henk Bouwmeester, Godfried Reuser,
Jantien Eerdmans, Annemiek de Crom,
Sebastiaan van 't Erve

